

[Ib Thyregod.]

tiets side, oppositionens side, ønsker at medvirke ved et sådant.

Else-Merete Ross: Hr. Helge Nielsen siger i sine bemærkninger til folketingsbeslutningsforslaget, at regeringens boligpolitik har mistet sit sociale sigte. Den påstand mener jeg ikke han kan opretholde efter at have set boligministerens lovforslag nr. 60 om ændring af lov om boligbyggeri.

Dette forslag drejer sig om støtte til de fire grupper, som det ud fra et socialt synspunkt må være mest rimeligt at give en særlig støtte. Det drejer sig om støtte til økonomisk jævnt stillede befolkningsgrupper, som man vil give en lavere begyndelsesleje end den egentlige kostpris, støtte til boliger for unge under uddannelse, for enlige tilflyttere og for saneringsramte.

Da rentesikringsordningen blev gennemført i 1966, blev det udtrykkeligt fremhævet, at det var en midlertidig ordning, der skulle virke som et bidrag til at gøre det almennyttige boligbyggeri selvfinansierende. Selv om udviklingen ikke er forløbet som forudset i 1966, kan det radikale venstre ikke gå ind for som foreslået af socialdemokratiet at indføre en permanent rentesikringsordning fra det offentliges side. Gjorde vi det, ville vi tage på forskud, at det aldrig vil lykkes at få et byggeri, hvor begyndelseslejen vil blive overkommelig.

Men vi er klar over, at med de høje huslejer i det almennyttige byggeri i dag er det svært for den befolkningsgruppe, som fortrinsvis skulle bo i det almennyttige byggeri, at betale den høje begyndelsesleje, og vi er derfor indforstået med, at vi afløser rentesikringsordningen med en rentelåneordning foreløbig for 4 år.

Ligesom den tidligere ordning bygger også rentelåneordningen på den forudsætning, at det almennyttige byggeris selvfinansiering yderligere udvikles og fremmes gennem en styrkelse af landsbyggefonden. Lånene er rentefri og ydes fuldt ud i 3 år, derefter aftrappes de over 3 år. Efter yderligere 1 år begynder tilbagebetalingen i jævnt stigende takt over 7 år. Tilbagebetalingstiden kan dog gøres fleksibel, afhængig af det almindelige lejeniveau på det pågældende tidspunkt. Det vil sige, at huslejen tilpasses den endelige pris i løbet af ca. 14 år. Tilba-

gebetalingen bevirker, at vi får bedre mulighed for at udjævne huslejeudviklingen og undgå nye forskellige huslejeniveauer.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på det i dag, men håber, at vi i boligudvalget kan drøfte og få flere oplysninger om, hvordan ministeren tænker sig kontrol med byggepriserne. Jeg håber også, at vi i udvalget kan få oplysninger om, på hvilken måde forslagene i byggerapporten fra januar 1970 er fulgt op i de forskellige ministerier.

Ifølge lovforslaget flyttes kollegieloven og dens administration fra undervisningsministeriet til boligministeriet. Kort efter at vi havde fået en fortræffelig redegørelse fra de studerendes kollegieudvalg om deres ønsker om kollegiebyggeri, forekommer det mig, at der opstod en modsatrettet bevægelse, der gik ind for, at de studerende ikke burde samles i kollegier, men spredes blandt den øvrige befolkning. Ved udformning af lovforslaget her synes jeg, der er taget hensyn til begge boligmuligheder for de uddannelsessøgende. Hvis der under drøftelserne i boligudvalget skulle fremkomme ønsker om visse ændringer, er jeg glad over, at ministeren på forhånd har givet tilsagn om, at han er villig til at overveje ændringer.

Den tredje gruppe, som lovforslaget tager sigte på, er enlige, tilflyttede arbejdere, ikke blot udenlandske, men også indenlandske, idet der gives lån til opførelse af særlig bebyggelse for dem.

Jeg er meget tilfreds med, at man vil søge en større del af de 13.000 lejligheder, hvortil der gives rentelån, placeret i de områder, hvor der skal saneres mest, og det vil sige specielt i Københavnsområdet. Da vi forøgede de 12.000 rentesikrede lejligheder med yderligere 1.000, var det meningen, at disse 1.000 lejligheder skulle forbeholdes saneringsramte. Jeg kan se det upraktiske i at øremærke 1.000 specielle lejligheder for saneringsramte. Det er derfor bedre som foreslået i det samlede sociale byggeri at øge de hidtidige 20 pct. til 33 pct. for saneringsramte. Jeg har forstået lovforslaget sådan, at der i almennyttigt byggeri inden for bevillingsrammen nu ikke alene skal forbeholdes ca. 33 pct. for saneringsramte, men derudover en vis procentdel lejligheder for tilflyttere. Hvis jeg har forstået det rigtigt, finder jeg, at det er en god ordning.

Men hvis tilvejebringelse af lejligheder for